

Forslag til Inatsisartutbeslutning om Naalakkersuisut til EM 2016 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Råstofloven, således at der kun kan meddeles småskala tilladelse til efterforskning til fysiske personer, der er fast bosiddende og har været fuldt skattepligtige og har haft folkeregisteradresse i Grønland i de forudgående 10 år

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Finanser og Råstoffer)

1. behandling

Naalakkersuisut takker for denne mulighed for at drøfte småskala. Småskalatilladelser er et væsentligt element på råstofområdet, idet den giver almindelige borgere adgang til efterforskning og udnyttelse af undergrunden. Småskalatilladelser udformes netop til mindre lokalt baserede råstofaktiviteter, som foretages af lokale borgere, der ikke råder over samme kapital og ekspertise som internationale selskaber.

Forslagsstilleren efterspørger i sit forslag, at fastboende borgere får en mere eksklusiv adgang til småskalaaktiviteter. Det glæder mig at kunne oplyse forslagsstilleren, at Råstofloven allerede i dag giver vores fastboende borgere en eksklusiv adgang til småskalaaktiviteter.

Det er allerede i dag lovkrav, at småskalatilladelser kun kan meddeles til fysiske personer, der har folkeregisteradresse og er fuldt skattepligtige i Grønland. Derudover skal personen opfylde disse betingelser i en samlet periode, der som minimum omfatter de forudgående 5 år.

Derudover skal personen i hele tilladelsesperioden opfylde kravet om at have folkeregisteradresse og være fuldt skattepligtig i Grønland. Det er således ikke muligt at beholde en småskalatilladelse, hvis man flytter fra Grønland.

Fastboende borgere har således allerede en særskilt og eksklusiv adgang til småskalaaktiviteter. Forslagsstillerens argumenter er således allerede opfyldt i Råstofloven.

Råstofloven stiller allerede et ganske strengt krav. 5 år er lang tid at vente på at kunne få en småskalatilladelse for en grønlænder, der lige er hjemvendt til Grønland efter at have boet i udlandet. 5-års reglen gælder nemlig også for grønlændere, der har boet det meste af deres liv i Grønland, men som også har boet i udlandet i en årrække. De må vente 5 år, efter at de er kommet hjem til Grønland, før de kan få en småskalatilladelse.

Der kan gives dispensation fra 5-års reglen, hvis det findes rimeligt ud fra personens tilknytning til Grønland, og når personen har opholdt sig uden for Grønland af uddannelsesmæssige årsager, sygdom eller lignende. Råstofloven sikrer, at sådanne personer ikke nødvendigvis mister deres adgang til en småskalatilladelse.

Forslagsstilleren foreslår, at borgere i stedet skal vente i 10 år, før de kan få del i undergrundens rigdom. Det mener Naalakkersuisut ikke er rimeligt.

Naalakkersuisut er enig i, at der skal stilles strenge krav til småskatilladelser. Men det er samtidig vigtigt, at der tages hensyn til den enkelte borger. Naalakkersuisut arbejder for at skabe bred interesse for småskala blandt almindelige borgere. Det bør derfor ikke være unødvendig besværligt for almindelige borgere at få en småskatilladelse. Naalakkersuisut mener, at det ville være urimeligt at bede almindelige borgere om at vente i 10 år. Derudover er der ikke tradition for at stille strengere tilknytningskrav end 5 år i grønlandsk lovgivning.

Forslagsstilleren forsøger at opstille en situation, hvor det fremstår som om, at den nuværende lovgivning forærer vores værdier væk til personer, der forlader Grønland efter kort tid. Dette stemmer ikke overens med virkeligheden. Tværtimod har arbejdet med småskatilladelserne vist, at småskalaansøgere typisk har stor tilknytning til Grønland. Naalakkersuisut har ikke indtryk af, at ansøgerfeltet vil ændre sig i den nærmeste fremtid. Tværtimod forventes den nuværende situation med stærk grønlandsk tilknytning at fortsætte.

Derfor kan Naalakkersuisut ikke på nuværende tidspunkt se nogen grund til at ændre loven. Med disse ord indstiller Naalakkersuisut forslaget til forkastelse.